

שכבה בוגרת

פעילות בנושא הצבת מטרות

מטרת הפעילות- החניך ילמד כיצד נותנים ביקורת בונה כך שהאחר יקבל אותה וילמד ממנה.

גיל: שכבה בוגרת

מספר חניכים: 6-20

מיקום: פנים גדול או חוץ גדול (נדרש מרחב על מנת לכתוב את המילים "נוער לאומי").

זמן: כשעה וחצי (תלוי במספר החניכים).

ציוד: * דפים לבנים * צבעים (טושים/ פנדה) * לוח בול פגיעה * עיגולים צבעוניים * חבל * 2* תיקים גב

פתיחה:

ציור מול ציור:

המדריך נותן לחניכים דף ציור חלק וצבעים ומבקש מהם לצייר איפה הם רואים את עצמם בעוד עשר שנים. לאחר מכן, מחלק המדריך לחניכים דף נוסף ומבקש מהם לצייר את עצמם היום (איך הם רואים את עצמם היום). המדריך עורך סבב ומבקש מהחניכים לחלוק איתו את 2 הציורים.

למדריך- אם ישנם הרבה חניכים, ניתן לבחור את אלו שמעוניינים לחלוק את ציוריהם. אם ישנם מעט, רצוי לבקש מכל אחד מהם לחלוק את ציוריו כיוון שכך יהיה להם יותר קל להבין את חשיבות הצבת המטרות על מנת להגיע לאן שהם שואפים להגיע בחייהם.

בסיום, מעלה בפניהם המדריך שאלה פתוחה "כיצד ניתן להגיע למקום שאנו שואפים להגיע?"

גוף הפעולה:

המדריך מחלק את הקבוצה ל2 קבוצות המתחרות אחת בשנייה:

משחק- הצבת מטרה עליונה ומטרות ביניים:

החניכים ישחקו בול פגיעה. המדריך מניח במרכז החדר לוח גדול של המשחק בול פגיעה (בניית הלוח מצורפת בנספחים). במשחק זה, המדריך בוחר מראש 4 צבעים ומסדר אותם בסדר מסויים בראש הלוח. מטרת הקבוצות היא לנחש ראשונים את 4 הצבעים ולסדר אותם בצורה הנכונה כפי שסידר המדריך. דוגמא:

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

לוח בול פגיעה:

בחירת צבעי המדריך (לצורך ההדגמה הם חשופים, בפועל, רואים 4 עיגולים לבנים, שבצד השני שלהם כתובים הצבעים שהם מייצגים). צד המייצג את הבולים והפגיעות של הקבוצות.

שורת המדריך (חשופה לצורך הדוגמא, אך מוסוות במשחק עצמו)

- כל קבוצה בתורה מניחה 4 עיגולים צבעוניים לפי בחירתה בשורה הקרובה ביותר ל 4 עיגולי המדריך (דוגמא בשורה הראשונה- הקבוצה הראשונה הניחה 4 צבעים לפי בחירתה- צהוב, ירוק, אדום, כתום).
- המדריך בודק את צבעי הקבוצה בהשוואה לצבעים שהוא בחר ומסמן בטור השמאלי איזה צבע הוא בול (סימון שחור המייצג את העיגול הנמצא בהתאם מושלם לעיגול שלו, כלומר כתום מתחת לכתום) ואיזה צבע הוא פגיעה (סימון לבן המייצג את העיגול הנמצא בשורה שהניחו החניכים אך לא במקום הנכון, כלומר ירוק מתחת לסגול). כל בול מסמן בול אחד וכל פגיעה מסמנת פגיעה אחת (ראו שורה שניה כדוגמא- ישנו בול אחד (כתום מתחת לכתום) ופגיעה אחת (ירוק מתחת לסגול). בנוסף, בחרו חברי הקבוצה שני צבעים נוספים שאינם נמצאים ב 4 הצבעים שבחר המדריך ולכן הם אינם מסומנים כלל).
- זכרו שהחניכים אינם יודעים אלו מ 4 הצבעים הם הבול ואלו הפגיעה.
- הקבוצה השניה בהסתכלות על מה שהמדריך הניח בטור השמאלי- מבינה כי מתוך 4 הצבעים הללו ישנם 2 צבעים שאחד מהם נמצא במקום הנכון והשני קיים בשורת המדריך אך לא במקום הנכון. על פי המידע הזה הם מנסים את מזלם בניחוש הצבעים (ראו שורה 2). הם מהמרים כי הצהוב הוא בול ולכן הניחו אותו במקומו כפי שעשו חבריהם וחושבים שהכתום הוא הפגיעה. לכן, לאחר בדיקת המדריך, יש להם פגיעה אחת בלבד שהוא הכתום, הרי אין צהוב בכלל בשורת המדריך.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

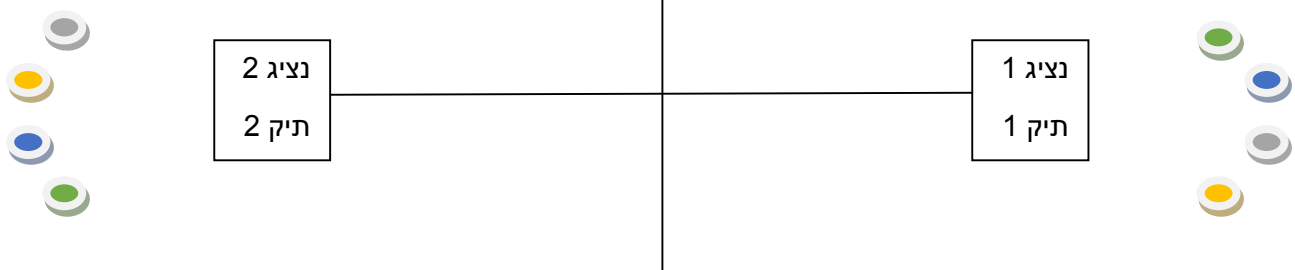

- שוב הקבוצה הראשונה מנסה את מזלה (ראו דוגמא שורה 3). לאחר בדיקת המדריך, יש להם 3 בולים (ירוק מתחת לירוק, כתום מתחת לכתום וכחול מתחת לכחול) שימו לב- שהכחול השני, אינו מיוצג כלל, כיוון שיש רק עיגול כחול אחד בשורת המדריך וייצגנו אותו על ידי בול.
- תור הקבוצה השנייה שוב, הקבוצה השנייה כבר מבינה כי 3 הצבעים שבחרו חברי הקבוצה הנגדית נמצאים בשורת המדריך ובנוסף, הם מבינים כי 3 מתוך 4 העיגולים נמצאים במקומות הנכונים. עליהם לנחש איזה 3 ומהו העיגול האחרון שעדיין לא עלו עליו ולכן הם מנסים את מזל ומניחים את הצבעים שלדעתם הם הנכונים (ראו דוגמא שורה 4). לאחר בדיקת המדריך, יש להם 2 בולים (ירוק מתחת לירוק וכתום מתחת לכתום) ו 2 פגיעות (כחול מתחת לסגול וסגול מתחת לסגול).
- התור חוזר לקבוצה הראשונה ולפי הבנתם עד כה, הם מניחים את הצבעים בצורה הבאה (ראו דוגמא שורה 5). לאחר בדיקת המדריך, הקבוצה ניצחה- יש להם 4 בולים (ירוק מתחת לירוק, סגול מתחת לסגול, כחול מתחת לכחול וכתום מתחת לכתום).
- הערות- למדריך:
- שים לב כי כדאי לך לכתוב לעצמך את הסדר בו נמצאים הצבעים בשורה שאתה עיצבת על מנת שתחלק נכונה את הבולים והפגיעות.
- את הצבעים בשורת המדריך- אף אחד לא יכול לראות. רק בסיום המשחק, לאחר שהחניכים פענחו את הצבעים, המדריך חושף בפניהם את צבעי העיגולים.
- לא תמיד חייב להימצא בול ופגיעה- לדוגמא, אם 4 הצבעים בשורת המדריך אינם תואמים כלל ל 4 הצבעים אותם הניחה קבוצה מסוימת, אין בול אחד ופגיעה אחת.
- במידה והחניכים מניחים את אותו הצבע פעמיים והוא אכן נמצא בשורת המדריך: אם הם אינם נמצאים תחת הצבע התואם בשורת המדריך- זה שווה פגיעה אחת בלבד. אם אחד מהם נמצא תחת הצבע התואם בשורת המדריך- זה שווה לבול אחד בלבד.

משחק- כדי להשיג את המטרה יש לעבוד קשה:

המדריך מחבר 2 תיקי גב בחבל (יש לקשור חזק את החבלים לתיק, כך שהם לא ישתחררו), מניח קו מסקנטייפ על הרצפה ובכל אחד מצדי הקו מניח 4 עיגולים צבעוניים (בצבעים שהוא בחר כצבעים המייצגים את השורה שלו במשחק בול פגיעה).

בכל סבב, נבחר נציג מכל קבוצה. עליו לשים את התיק הקשור בחבל על כתפיו ומרגע שאומר המדריך לצאת לדרך, לנסות למשוך לכיוון שלו ולהשיג את אחד העיגולים הצבעוניים שעל הרצפה בצד שלו: קו האמצע:

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

בכל סבב, על הנציג לתפוס רק את אחד הצבעים. הקבוצה המנצחת היא הקבוצה שמשיגה את 4 הצבעים ראשונה.

משחק- לקבוע מטרה חדשה:

המדריך מחלק לכל קבוצה דף ומבקש מחברי הקבוצה לצייר סמל המייצג אותה רק בעזרת 4 הצבעים שהשתתפו במשחק ה"עבודה הקשה" ובשורת המדריך במשחק "הבול פגיעה" (אותם 4 צבעים).

סיום:

המדריך עובר שלב אחר שלב בפעולה ומסביר להם את חשיבות הצבת המטרות:

תחילה בפתיחה, שאלתי אתכם היכן אתם היום לעומת היכן אתם רואים את עצמכם בעוד כמה שנים והעלנו שאלה, "כיצד אנו יכולים להגיע לאן שאנו שואפים להגיע?"

בגוף הפעולה, התחלתי להראות לכם כיצד אנו עושים זאת:

תחילה, במשחק הבול פגיעה- הצבתם לכם מטרה שהיא לגלות את שורת המדריך. במהלך המשחק, הבנתם שאי אפשר לגלות את שורת המדריך בפעם אחת אלא עליכם לקבוע לעצמכם מטרות קטנות בדרך שיעזרו לכם להגיע למטרה הגדולה למשל: להבין אלו 4 צבעים נבחרו על ידי? מהם הבולים? מהם הפגיעות? אלו צבעים כלל לא משתתפים במשחק?

כלומר, על מנת להשיג את מה שאני שואף אליו, עלי להציב מטרת על אך יחד איתה להציב מטרות ביניים שיעזרו לי בדרך כדי להגיע אליה.

במשחק השני, נאלצתם להלחם פיזית האחד בשני כדי להשיג את עיגולי הצבעים שהיו בשורה שלי ומשחק זה סימל את הדבר הבא שיעזור לכם להשיג את מטרותיכם והוא עבודה קשה. בלי עבודה קשה בדרך לא תצליחו... קושי נפשי או קושי פיזי, אם לא תוותרו כפי שלא ויתרתם במשחק- כך תשיגו את מטרותיכם.

דבר אחרון, המיוצג במשחק השלישי, לאחר שהשגתם את מטרותכם, על ידי הצבת מטרת על, הצבת מטרות ביניים ועבודה קשה, נשאר לכם רק לקבוע לעצמכם מטרה חדשה ולפעול מההתחלה כדי להשיגה...

כמה תקבעו לעצמכם מטרות ותשיגו אותם, כך תפתחו את עצמכם ותמלאו את הפוטנציאל הקיים בכם.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

-נספחים-

בניית לוח בול פגיעה:

1. קחו פוליגל גדול וחלקו אותו למן טבלה הכוללת 2 עמודות וכ9 או 11 שורות.

2. בעמודה הימנית הדביקו 3 סקוצ'ים, בעוד בעמודה השמאלית הניחו 4 סקוצ'ים בכל שורה.

3. בשורה העליונה בעמודה הימנית מדביק המדריך 4 עיגולים לבנים שבצד הפוך שלהם (הצד של הסקוץ' שלא רואים) רשום צבע מסוים.

4. המדריך מכין עיגולים בצבעים שונים (מצורף בהמשך) ונותן לחניכים לבחור בכל סיבוב אלו צבעים לדעתם נמצאים בשורת המדריך.

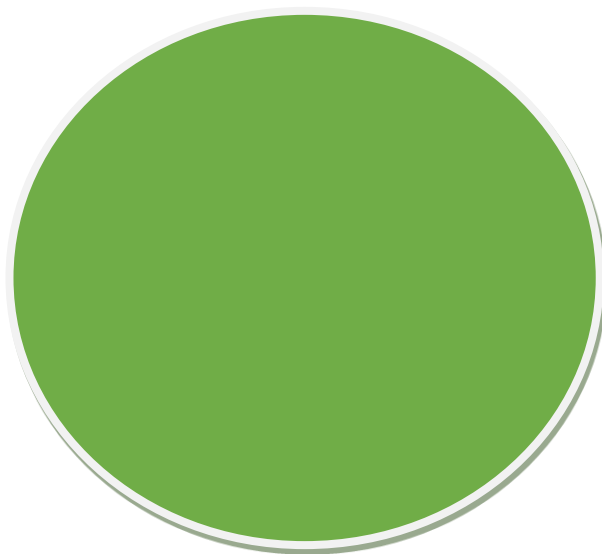
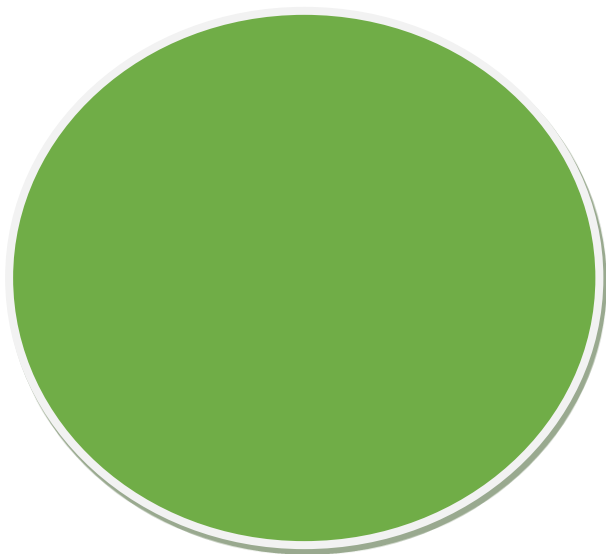
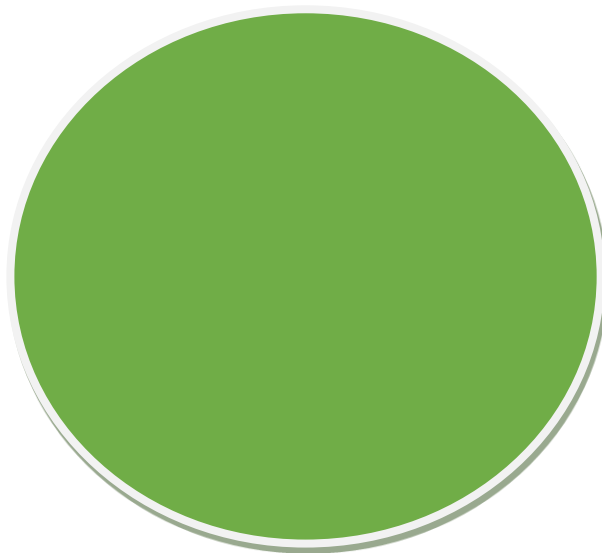
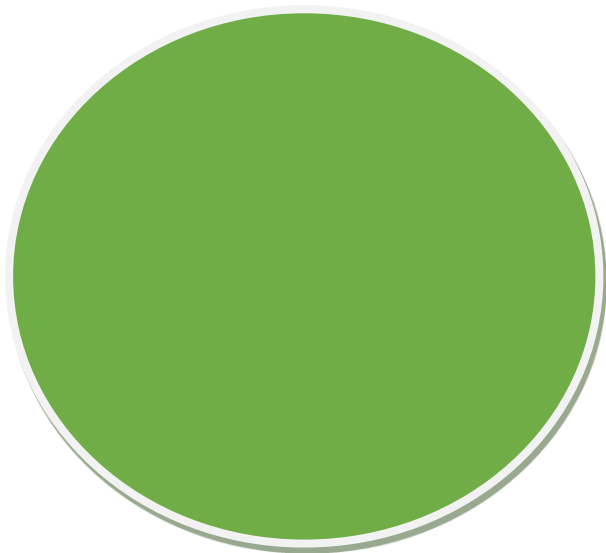
5. המדריך מכין עיגולים קטנים שחורים ולבנים לעמודת הבול פגיעה (מצורף בהמשך).

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

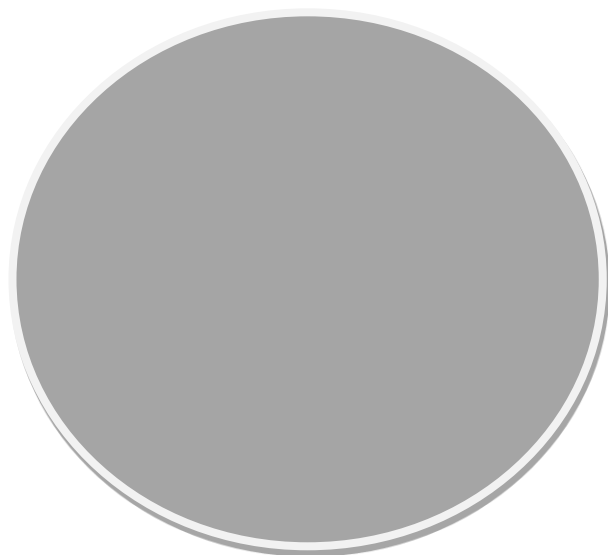
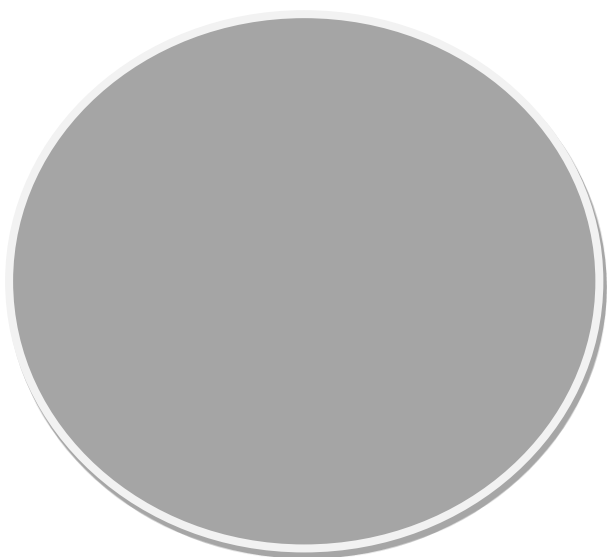
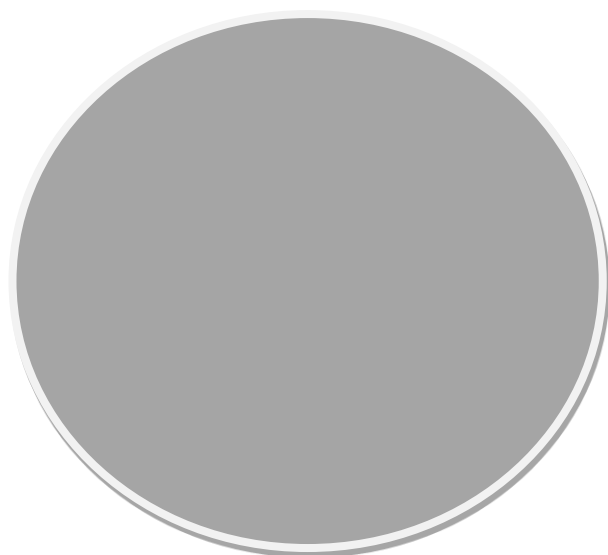
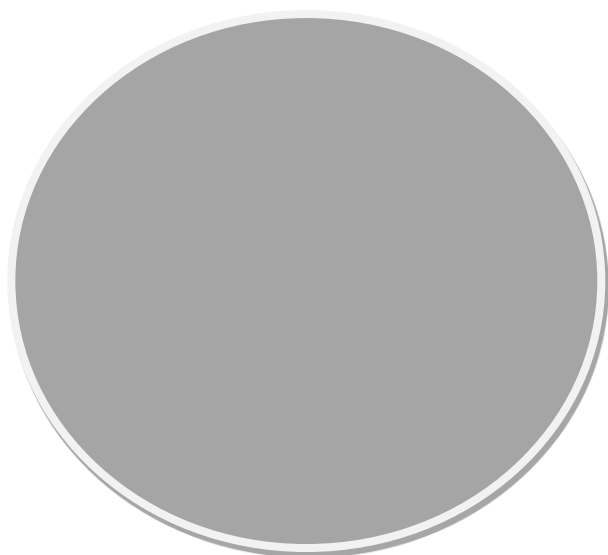

-נספחים-

עיגולים צבעוניים- הדפסו מספר פעמים כל דף:

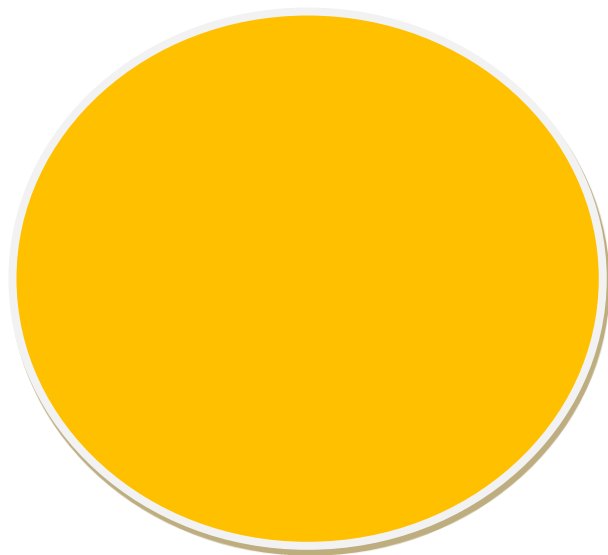
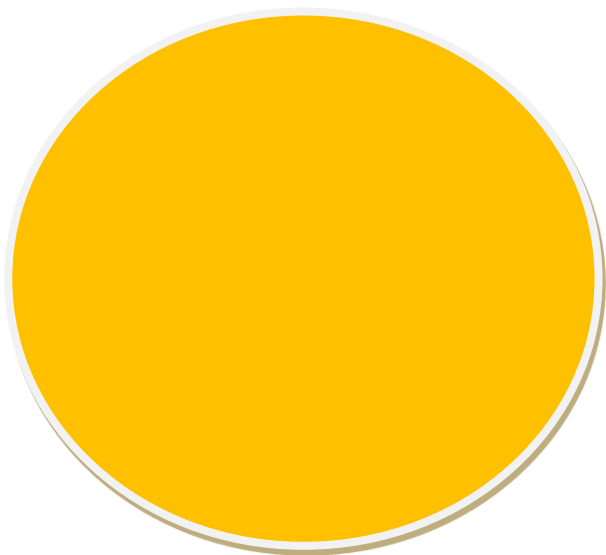
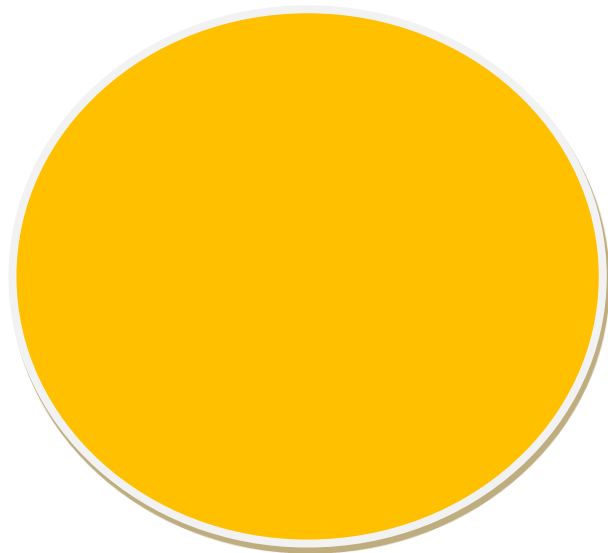
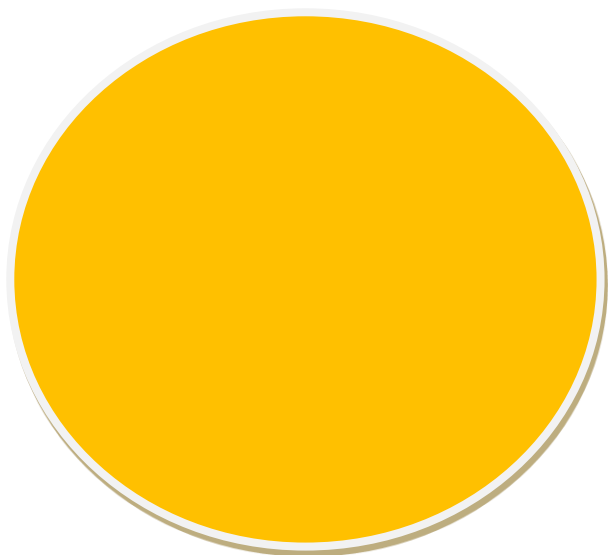
תנועת הנוער הלאומי בית"ר
מחלקת הדרכה ארצית

תנועת הנוער הלאומי בית"ר
מחלקת הדרכה ארצית

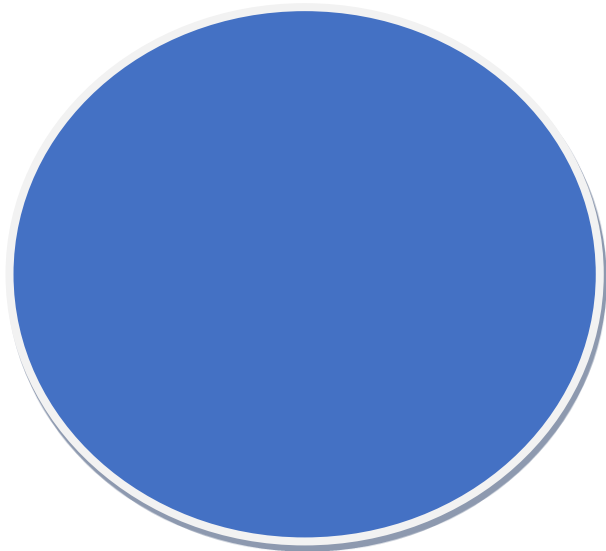
-נספחים-

תנועת הנוער הלאומי בית"ר
מחלקת הדרכה ארצית

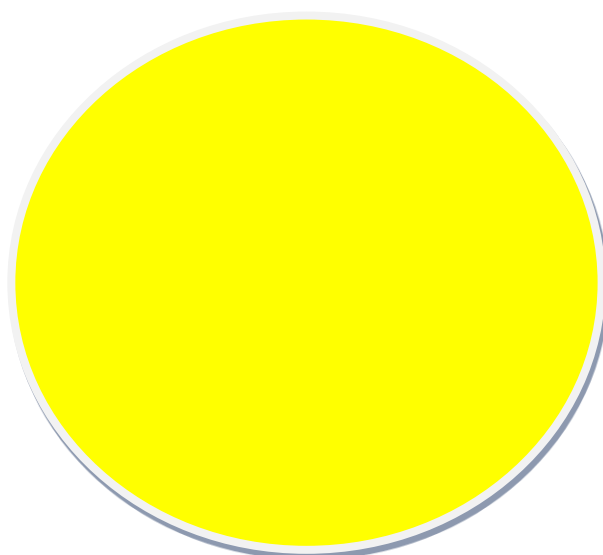
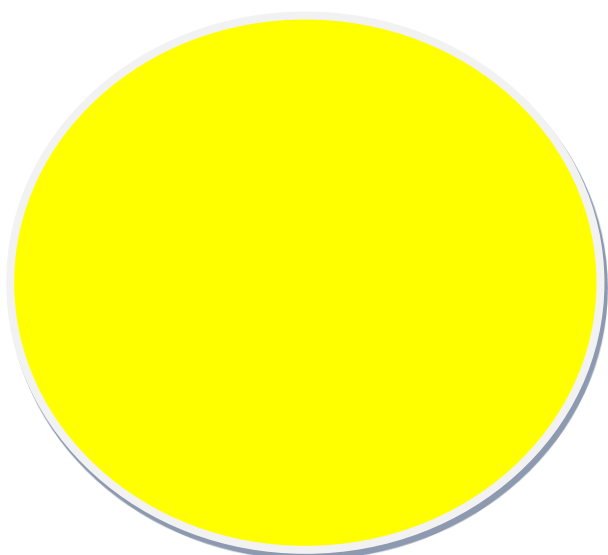
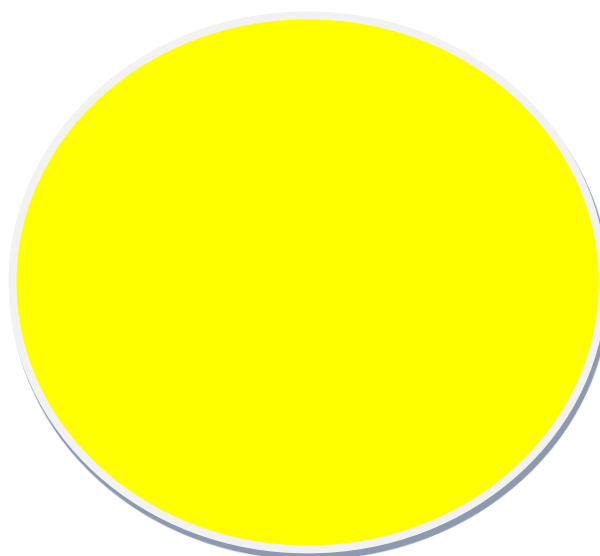
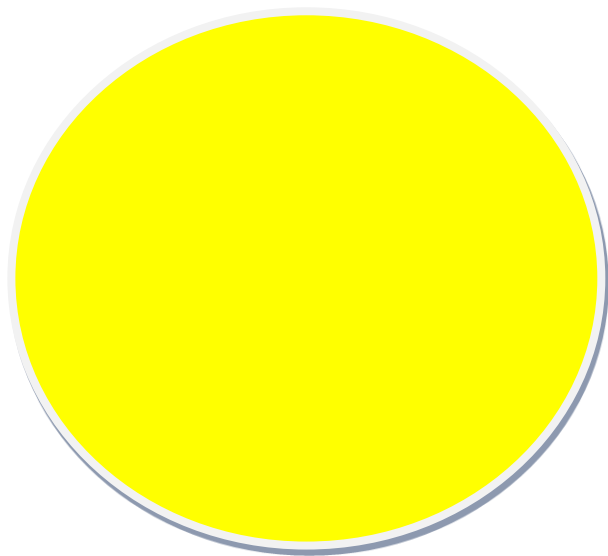
-נספחים-

תנועת הנוער הלאומי בית"ר
מחלקת הדרכה ארצית

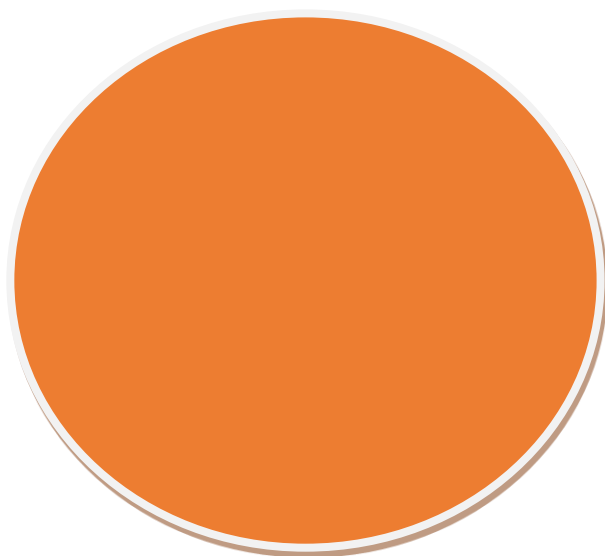
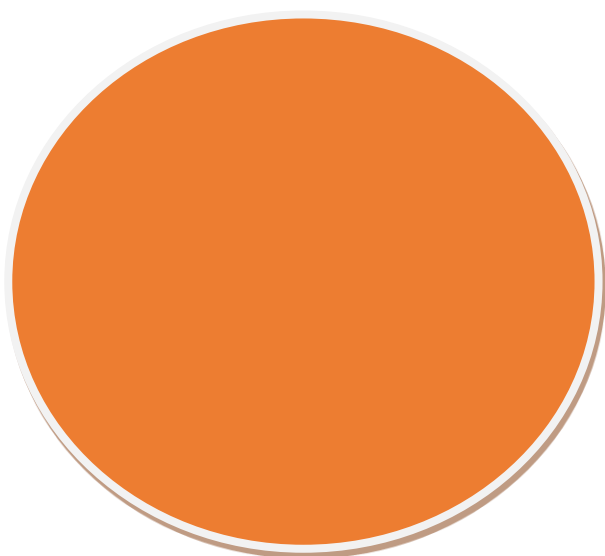
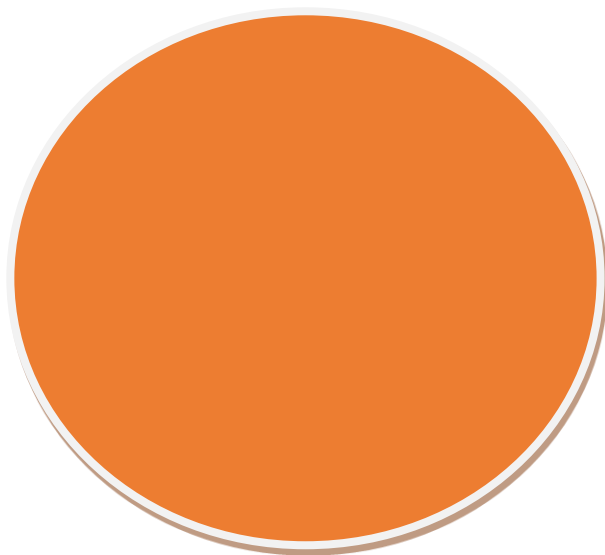
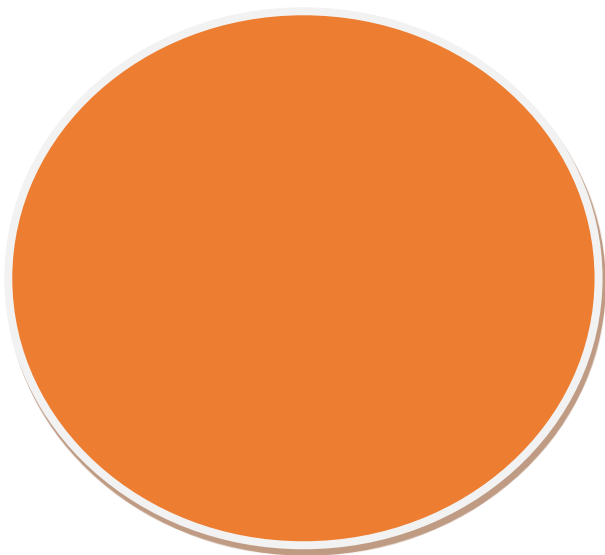
-נספחים-

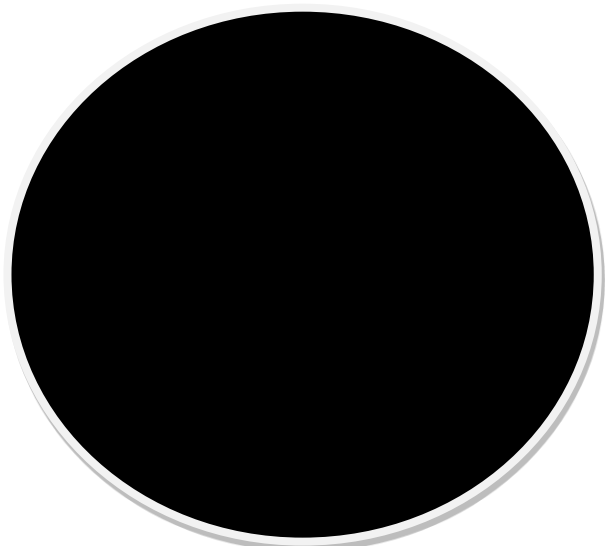
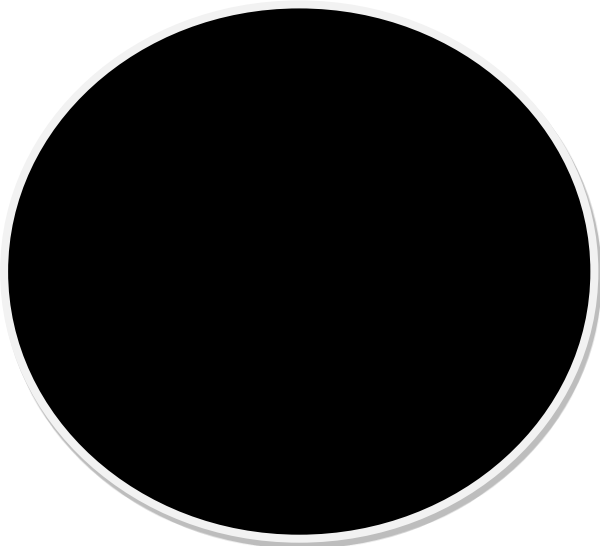
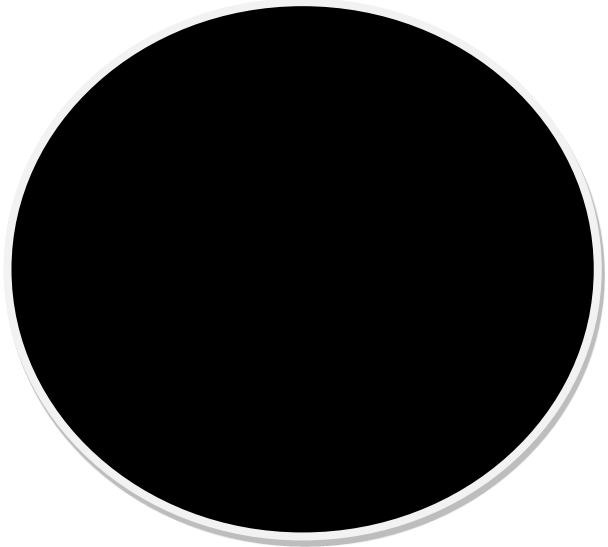
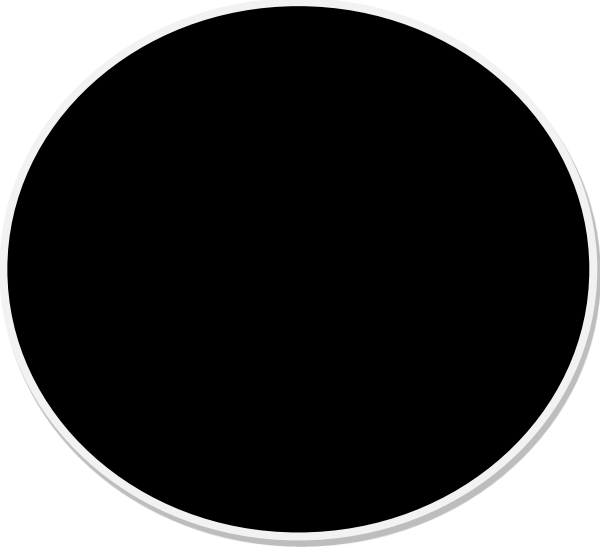
תנועת הנוער הלאומי בית"ר
מחלקת הדרכה ארצית

-נספחים-

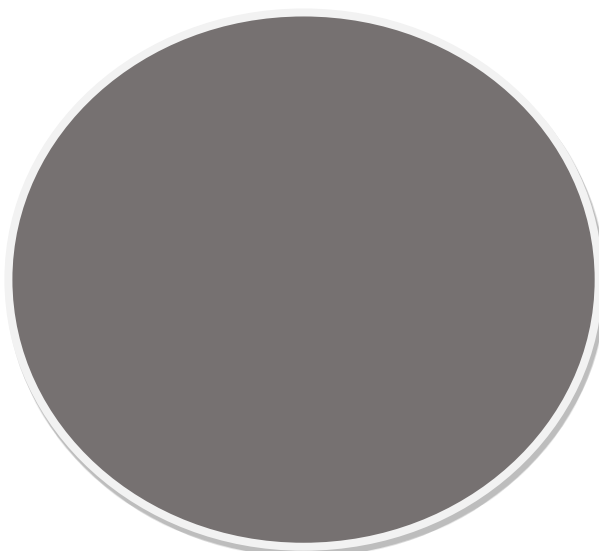
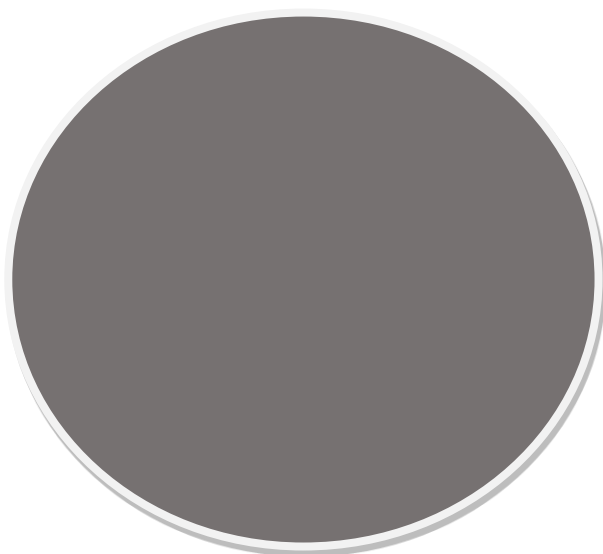
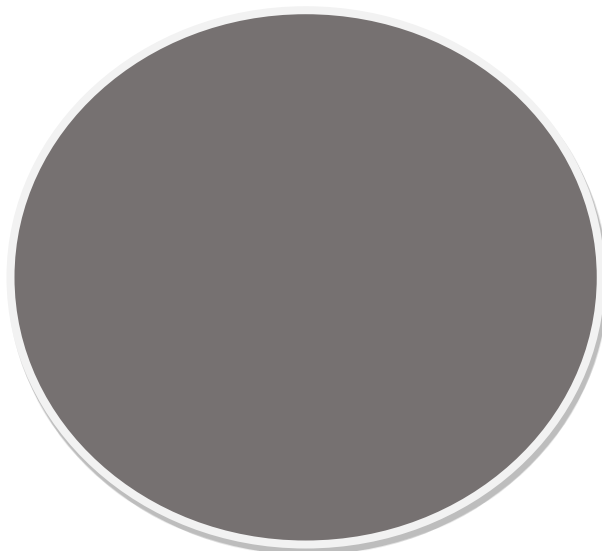
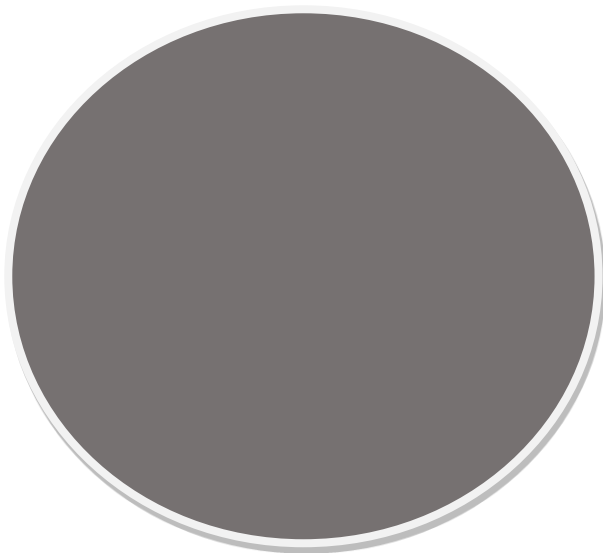
תנועת הנוער הלאומי בית"ר
מחלקת הדרכה ארצית

תנועת הנוער הלאומי בית"ר
מחלקת הדרכה ארצית

-נספחים-

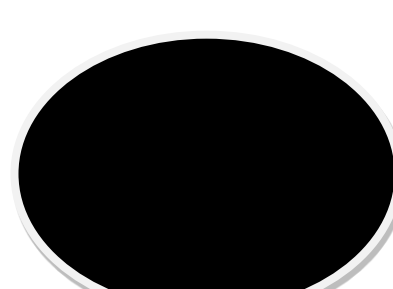
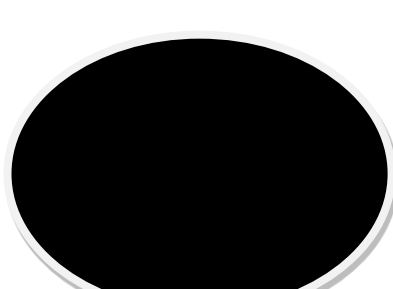
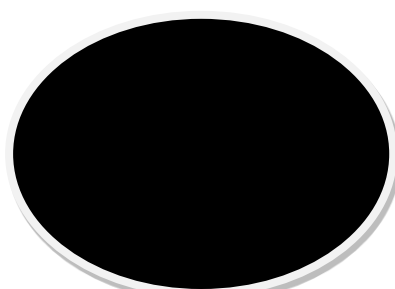
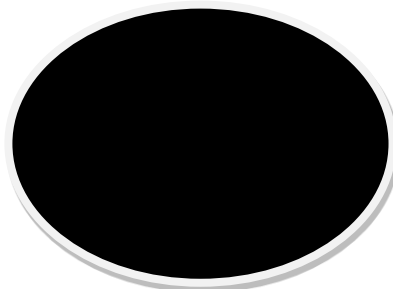
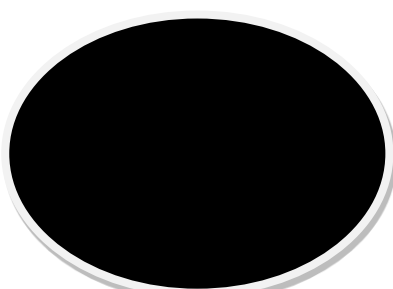
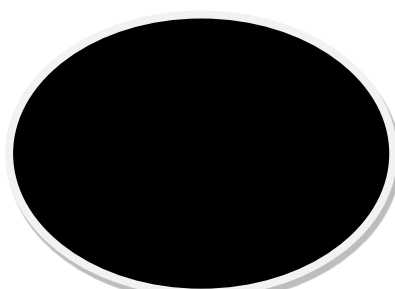
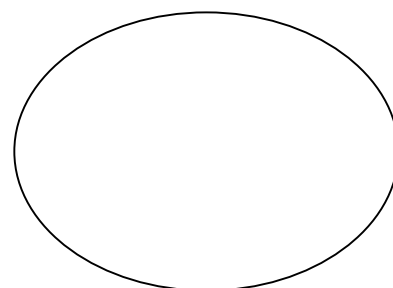
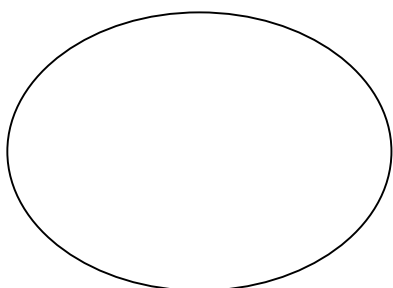
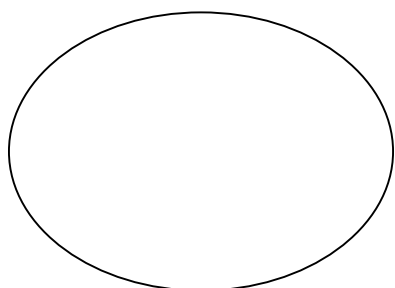
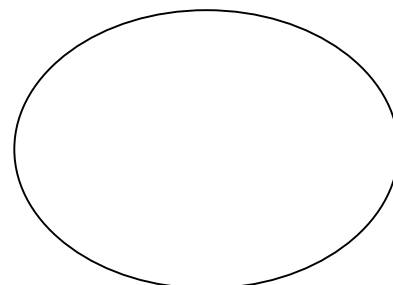
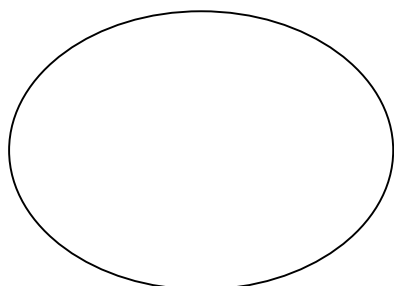
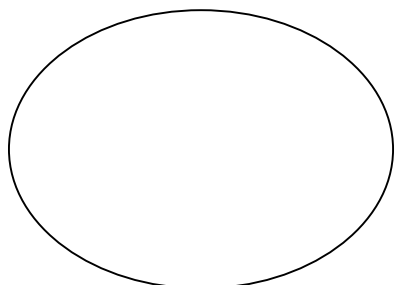

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

-נספחים-

הדפיסו את הבולים והפגיעות הרבה פעמים:

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

פעילות חשיבות החברה איתה אנו מסתובבים כחלק מעיצוב הזהות האישית שלנו.

מטרת הפעילות- החניך ילמד כיצד החברה בה הוא מסתובב מעצבת את מי שהוא בתור בן אדם.

גיל: שכבה בוגרת

מספר חניכים: 8-30.

מיקום: פנים.

זמן: כשעה וחצי (תלוי במספר החניכים).

ציוד: * מדבקות * כלי כתיבה * כרטיסיות לחניכים למשחק הפוקר * כסף

פתיחה:

המדריך מחלק מדבקות לחניכים ומבקש מכל אחד לכתוב את שמו על המדבקה אותה קיבל.

לאחר מכן, לוקח הוא את המדבקות ובאופן שרירותי מדביק לכל חניך על המצח את אחת המדבקות עם שם חניך אחר מהקבוצה.

לאחר שלכל החניכים יש מדבקה על מצחם עם שם חניך אחר (שאינם יודעים את שם החניך שמודבק עליהם) מושיב המדריך את החניכים במעגל ובוחר נציג אחד בכל פעם. מטרת אותו נציג לפענח מיהו החניך המיוצג על ידו על ידי רמזים הניתנים מפי שאר החניכים.

על המדריך לערות מספר סבבים, במידה ויש הרבה מאוד חניכים:

אם החניכים עולים דיי מהר על מיהו החניך המסתתר מאחורי המדבקה שעל מצחם- יש לתת לכולם מקום.

אם החניכים מתקשים לעלות על מיהו החניך המסתתר מאחורי המדבקה שעל מצחם בחר מספר נציגים לפי ראות עיניך.

למדריך- הדגש לחניכים כי אסור להם לנקוב בשמו של החניך שרשום על מדבקת הנציג אלא לתת רמזים הנוגעים לאופיו, מראהו, תחביביו וכו'...

גוף הפעולה:

פוקר:

כל חניך מקבל כרטיס אותו עליו למלא (מצורף בנספחים) וסכום כסף של 500 ₪ (מצורף בנספחים). המדריך אוסף את הכרטיסים הללו ומתחיל סבב הימורים לגבי הרשום בכרטיס:

בכל סבב ישאל המדריך את החניכים מי לדעתם מבין 3 האפשרויות א, ב, או ג (אפשרות אחת תהיה החניך שכתב את המקרה ו2 האפשרויות האחרות יהיו חניכים אקראיים מהקבוצה) כתב את המקרה הבא ומקריא את המקרה.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

כל החניכים מניחים סכום מסוים של כסף (חייב סכום שווה בין כל מי שהניח) ליד השלט המונח על הרצפה "א" המייצג חניך אחד, "ב" המייצג חניך אחר ו"ג" המייצג חניך נוסף ועומדים בטור ליד השלט שליידו שמו את כספם ומחכים לשמוע למי קרה אותו מקרה המתואר בפי המדריך.

לאחר שנעמדו ליד האות שמייצג החניך אותו חשבו שכתב את המקרה, אומר המדריך את התשובה הנכונה.

כל החניכים שטעו- מפסידים את כספם והוא מתחלק שווה בשווה בין החניכים שצדקו בהימור שמו של החניך- לו קרה המקרה.

למדריך- שים לב שאולי כדאי להגדיר מראש סכום לסיבוב של 50 ₪ במידה ויהיה לחניכים קשה לעלות למי קרה המקרה או 20 ₪ במידה ולחניכים יהיה קל לעלות למי קרה המקרה. בנוסף, זכור לתת את שמות כל החניכים באופציות השרירותיות ואף רצוי לנסות ולבלבל את החניכים.

מטרת המשחק היא להראות לחניכים כמה הם מכירים את חבריהם לקבוצה.

סיום:

המדריך מסכם כי נראה שחלק מכירים את חבריהם טוב מאוד וחלקם פחות משחשבו אך לחברים בחיינו מקום חשוב מאוד... לא סתם נאמר המשפט "אמור לי מי חבריך ואומר לך מי אתה". לחברים חלק נכבד בעיצוב הזהות האישית של כל אחד ואחד מאיתנו ולכן כשאנו בוחרים את החבר'ה איתם אנו רוצים להסתובב, חשוב שנקח בחשבון שהם ישפיעו עלינו מבחינת החלטות, מבחינת אופי, מבחינת לבוש ומבחינת התנהגות ולכן כדאי לנו לבחור באנשים הטובים לנו!

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

-נספחים-

כרטיסיות: להדפיס לפי מספר החניכים

שם ושם משפחה:

פאדיחה גדולה שקרתה לך:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
הדבר הכי טוב שקרה לך:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

-נספחים-

כסף: הדפוסו כך שלכל חניך יהיה 500 ₪ סה"כ

-נס-

תנועת הנוער הלאומי בית"ר
מחלקת הדרכה ארצית

כרטיסיות א, ב, ג לפוקר:

א

ב

ג

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

פעילות בנושא רכישת ביטחון בעמידה מול קהל

מטרת הפעילות- החניך ילמד על הדרכים השונות לצבור ביטחון בעמידה מול קהל.

גיל: שכבה בוגרת

מספר חניכים: 8-40.

מיקום: פנים.

זמן: כשעה וחצי (תלוי במספר החניכים).

ציוד: * פתקים למשחק הפתקים

פתיחה:

המדריך מבקש 2 חניכים לצאת החוצה ואומר לשאר החניכים לשים לב למה שהולך לקרות.

המדריך מכניס את המתנדב הראשון ואומר לו לעמוד על כסא ולדבר במשך 2 דק' על מה שבא לו ופותח שעון. (סביר להניח כי החניך לא ירגיש בנח לעמוד ולדבר ישר ושלא יעלה לו נושא כל כך מהר לראש).

המדריך מכניס את המתנדב השני, לא לפני שאומר לו שעליו לדבר על סרט טוב שראה לאחרונה/ סדרה שהוא עוקב אחריה הרבה זמן/ אירוע משמעותי שקרה בבית הספר וכו' במשך 2 דק'... ופותח שעון. (בהשוואה למתנדב הקודם, סביר כי לחניך הזה יהיה פשוט גם לדבר בפני האחרים וגם לדבר במשך 2 דק' כיוון שכבר חשב על אחד הנושאים).

למדריך- על מנת שרעיון הפתיחה יצליח רצוי לבחור 2 מתנדבים שאתם כבר מכירים את אופיים טוב- כיוון שזה ידגיש עוד יותר "מה יעזור לנו לביטחון העצמי בעמידה מול קהל".

למתנדב הראשון- בחרו חניך, שהוא קצת יותר סגור ולא פשוט לו לדבר מול אחרים.

למתנדב השני- בחרו חניך מוביל, ספונטני ובעל ביטחון עצמי לדבר מול אחרים.

בסיום, המדריך שואל את החניכים, האם הם ראו הבדל בין המתנדבים? ולמה לדעתם היה הבדל?

הוא מוסיף ואומר כי פרט לכך שכל אחד מהמתנדבים הוא אדם בפני עצמו ולכן בטוח שיהיה שוני בדרך ההתמודדות שלהם עם המשימה שהוא נתן להם, ישנם גורמים נוספים שעוצרים אותנו או מאפשרים לנו לעמוד מול קהל ולדבר. היום אנחנו נדבר בדיוק על הגורמים הללו.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

גוף הפעולה:

משחקי עמידה מול קהל:

משחק 1: "מה? מי? מו?"

המדריך בוחר 3-4 מתנדבים ונותן להם סיטואציה (ניתן לבחור סיטואציות המתאימות לקורה בסניפכם ולא דווקא לבחור את הסיטואציות הכתובות כאן). על המתנדבים לדבר האחד עם השני לפי סדר (אחד מתחיל, לאחר מכן שניים, אחרי זה שלוש ושוב חוזר לאחד...) רק בשאלות במשך 2 דק'. בסיום 2 דק' המדריך בוחר מתנדבים חדשים.

הסיטואציות:

1. המתנדבים הם 3 מדריכים שהגיעו לסניף ושמעו שהרכז החליט שמהיום עושים חולצה לסניף בצבע ורוד פוקסיה.

2. המתנדבים הם 3 חניכים משכבת כיתות ז' שעברו פעולת בר מצווה בסניף שבמהלכה הם היו צריכים להרים אחד את השני 14 פעמים (13 פעמים ואחד לשנה הבאה).

משחק 2: "אבגדה זחטי כלמנסע פצקע רשת"

המדריך בוחר 3-4 מתנדבים ונותן להם סיטואציה (ניתן לבחור סיטואציות המתאימות לקורה בסניפכם ולא דווקא לבחור את הסיטואציות הכתובות כאן). על המתנדבים לדבר האחד עם השני לפי סדר (אחד מתחיל, לאחר מכן שניים, אחרי זה שלוש ושוב חוזר לאחד...) לפי הא'- ב' במשך 2 דק'. בסיום 2 דק' המדריך בוחר מתנדבים חדשים.

הסיטואציות:

1. המתנדבים הם 3 רכזים שיושבים ומתכננים את טיול חנוכה.

2. המתנדבים הם 3 חניכי כיתות ג' שזכו בתחרות ה"חידונוער", תחרות ידע על הנוער הלאומי במקומות הראשון, השני והשלישי.

משחק 3: פתקים

המדריך בוחר 3-4 מתנדבים ונותן להם סיטואציה (ניתן לבחור סיטואציות המתאימות לקורה בסניפכם ולא דווקא לבחור את הסיטואציות הכתובות כאן). על המתנדבים לדבר האחד עם השני לפי סדר (אחד מתחיל, לאחר מכן שניים, אחרי זה שלוש ושוב חוזר לאחד...) כשבמהלך דבריהם, עליהם לשלוף פתק שהמדריך נותן להם ולשלב אותו בשיחה. בסיום הפתקים המדריך בוחר מתנדבים חדשים. (פתקים מצורפים בנספחים).

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

הסיטואציות:

1. המתנדבים הם 3 מדריכות בסניף (רצוי שבנים ישחקו את הסיטואציה) שמדברות על המדריך החדש שהגיע לסניף.

2. המתנדבים הם 3 מדריכים בסניף (רצוי שבנות ישחקו את הסיטואציה) שמדברים על אותו המדריך החדש שהגיע לסניף.

משחק 4: "תתנו לו צ'אנס הוא שר מהלב"

המדריך בוחר 3-4 מתנדבים ונותן להם סיטואציה (ניתן לבחור סיטואציות המתאימות לקורה בסניפכם ולא דווקא לבחור את הסיטואציות הכתובות כאן). על המתנדבים לשיר האחד לשני את מה שהם מעוניינים לומר לפי סדר (אחד מתחיל, לאחר מכן שניים, אחרי זה שלוש ושוב חוזר לאחד...) על פי סגנון השירה שהמדריך נותן להם במשך 2 דק'.

הסיטואציה:

המתנדבים הם רכזים מסניפים שונים (בחרו סניפים שהם לא הסניף שלכם) שמספרים על הסניף שלהם.

מתנדב ראשון- צריך לספר על הסניף שלו כשהוא שר את הסיפור בסגנון מזרחית.

מתנדב שני- צריך לספר על הסניף שלו כשהוא שר את הסיפור בסגנון אופרה.

מתנדב שלישי- צריך לספר על הסניף שלו כשהוא שר את הסיפור בסגנון רוק כבד.

מתנדב רביעי- צריך לספר על הסניף שלו כשהוא שר את הסיפור בסגנון מוזיקה קלאסית.

משחק 5: "עכשיו דממה... הסניף על הבמה"

המדריך נותן לחניכים 10 דק' להכין שיר ראפ המספר על הסניף שלהם, כשבסיום הם צריכים להופיע איתו מול המדריך.

סיום:

סיכום- המדריך מסביר לחניכים מה עומד מאחורי הפעולה. תחילה הוא מסביר להם, כי בקש מ3 מתנדבים לצאת החוצה ובעצם נתן לשלושתם את אותה המשימה רק עם דרכים שונות להתמודדות איתה... המתנדב הראשון נאלץ להתמודד עם המשימה בלי זמן להתכונן לכך ובלי זמן לחשוב על רעיון לספר לכם.

המתנדב השני, קיבל את אותה משימה רק שאותו הכנו מראש לכך שהוא צריך לדבר על נושא מסוים במשך 2 דק' ואפילו נתתי לו רעיונות לנושאים ולכן היה לו קל.

בגוף הפעולה, רציתי להדגים לכם מה בונה לנו ביטחון בעמידה מול קהל ואלו 3 גורמים עיקריים:

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

1. ניסיון והתנסות- משחקי התפקידים ששחקנו היום, הם דוגמא מושלמת להתנסות לעמוד מול קהל בסיטואציות שונות. כמה שתעבדו יותר ותתנסו יותר בעמידה מול קהל מכל סוג שהיא- כך ביטחונכם האישי יגדל.

2. הכנה מראש- כמו שראיתם בפתיחה, למתנדב שהכנתי אותו מראש למה שיצטרך לעשות, היה הרבה יותר קל להתמודד עם המשימה. כך גם אתם, ככל שתבואו מוכנים יותר מול הקהל- הביטחון העצמי שלכם יעלה ויהיה לכם קל יותר לעמוד מולו.

3. שיתוף פעולה- להרבה אנשים מאוד קשה לעמוד לבד מול קהל... אבל כשיש שותף או שותפים שעומדים איתך, אתה מקבל כוח... במשחק האחרון בקשתי מכולכם לבצע שיר ראפ על הסניף ושימו לב שגם אלו שהיה להם קצת יותר קשה להתמודד בהתחלה עם המשימות, כשעמדו עם כולם- הביטחון שלהם עלה והיה להם יותר קל.

אם כן, על מנת להעלות את הביטחון שלנו בעמידה מול קהל, עלינו לצבור ניסיון על ידי התנסויות, להגיע מוכנים מראש ולעבוד עם שותפים/ים שיקלו עלינו.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

-נספחים-

שמעתי שהמדריך החדש חתיך חבל על הזמן
אני מאוד אוהב/ת את הסימפוזיה התשיעית של בטהובן
אולי נלך יחד להשתטח על קברי צדיקים בעמוקה
הנמלים שלי בבית אימצו חיית מחמד "דב נמלים"
אני כבר מתגעגע/ת למדריך החדש
גם כשאני אהיה בן 30 אני אהיה בנוער הלאומי
בא לי לשיר את השיר האהוב עלי... "בוא אלי פרפר נחמד... שב אצלי על כף היד"
חשבתי על זה, הדג יודע מאיפה הוא משתין? או שגם לא?
כמה עוד אפשר לקרוא למה שיש בינינו אהבה?
כותותי וצבוטתי הלכו לים, כותותי טבע מי נשאר?
תל אביב י'חביבי תל אביב...
אני מת/ה על ביה"ס שלי, בעיקר על המחנכת המקסימה והמתוקה שלי, חבל שהיא נשואה
אל תלך אני מפחד מהחושך

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

פעילות בנושא עמידה נכונה מול קהל

מטרת הפעילות- החניך ילמד את הכלים לעמידה נכונה מול קהל.

גיל: שכבה בוגרת

מספר חניכים: 8-40.

מיקום: פנים.

זמן: בין שעה וחצי לשעתיים (תלוי במספר החניכים).

ציוד: אין

פתיחה:

הצגה:

המדריך נכנס לחדר שבו נמצאים החניכים כשהוא לבוש בצורה זרוקה עם חולצת תנועה, חצי מגולגלת במכנסים, מסטיק בפה (ללעוס בצורה גסה) ובכללי מראה מוזנח. המדריך מתיישב מולם ושואל אותם "איך עבר עליהם השבוע?" תוך שבזמן שהם עונים לו, הוא מתעסק בפלאפון שלו וכלל לא נראה שמקשיב להם. הוא ממשיך ואומר "שהוא חשב שכדאי להם לעשות חולצות לסניף ובאיזה צבע הם היו רוצים את החולצה?" כל זאת תוך כדי שהוא לא מתייחס אליהם כלל... לא מסתכל עליהם ועסוק בדברים אחרים. הוא מוסיף ואומר בשקט שכמעט ולא ישמעו "שהגיע הזמן להתחיל את הפעילות ושיסתדרו במעגל" שוב תוך שהוא לא מסתכל עליהם (סביר כי החניכים לא יזיזו את עצמם מהר מדי להסתדר כשיראו שהמדריך לא מתעסק בהם). לאחר שהמדריך רואה שהחניכים מתמהמהים (כי הם לא שומעים אותו ורואים שהוא עסוק במשהו אחר), המדריך מרים את הקול וצועק עליהם שיסתדרו במעגל.

לאחר שהחניכים מסתדרים, המדריך מחייך אליכם, מסדר את החולצה, זורק את המסטיק, סוגר את הפלאפון ושואל את החניכים "האם הם היו יכולים להמשיך את הפעילות אם הוא כמדריך שלהם היה מדריך אותה בצורה שהפעילות החלה? למה לא?"

המדריך מסביר לחניכים כי כשעומדים מול קהל, קהל של ילדים, קהל של צעירים, קהל של מבוגרים, קהל של קשישים.... בקיצור כל קהל, יש כללי בסיס שחייב לשמור עליהם כדי שהאחרים יקשיבו לך, יתפסו ממך וירצו לשוב ולראותך. היום אנחנו נדבר על הכללים הללו.

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

גוף הפעולה:

1. קול- טלפון שבור:

המדריך מעביר משפט בלחישה לחניך שיושב לידו במעגל. על החניך להעביר בלחישה לבא אחריו את המשפט ששמע או שנראה לו שהוא שמע מהמדריך.

המשפטים:

- קול גלגל המתגלגל.
- קול פעמונים.
- הכל על הקול

בסיום, המדריך מסביר לחניכים כי כשעומדים מול קהל "הקול" שלנו הוא אחד הכלים החשובים ביותר. אם אני אדבר חלש מדי ובצורה מונוטונית- באיזשהו שלב, אתם בתור הקהל שלי, תפסיקו להתייחס אלי. אם אני אצחק כל הזמן- אתם לא תרצו להקשיב לי מההתחלה. לכן כשאני עומד מול אנשים, אני חייב לדבר בצורה ברורה ובטון שנעים לאוזן.

2. תנועה- מעגל כיסאות:

החניכים מצמידים את כיסאותיהם אחד לשני ועולים עליהם. בכל כמה שניות המדריך מוציא כסא, מה שגורם לחניכים להצטמצם ולהיעמד יחדיו על הכיסאות.

בסיום, המדריך מסביר לחניכים כי כשעומדים מול קהל ה"תנועה" שלנו, כלומר הדרך שבה ננוע בחדר היא כלי חשוב נוסף. אם אני אעמד במקום ולא אזוז, בשלב כלשהו, הקהל שלי יפסיק להסתכל עלי ויחפש דברים מעניינים אחרים להסתכל עליהם. אם אני לא אפסיק לזוז בצורה מוגזמת- יהיה לקהל שלי קשה להתרכז במה שיש לי להגיד, כי הם יהיו עסוקים בלנסות לעקוב אחרי. עלי לנוע ברחבי החדר בשטח שמול הקהל בצורה מדודה ובהתאם לדברים שאני אומר.

3. ידיים- פנטומימה:

המדריך בוחר מתנדב ועליו להעביר בפנטומימה לקהל את משפט: "לא דובים ולא יער".

לאחר מכן, המדריך בוחר מתנדב נוסף ואומר לו שעליו להעביר בפנטומימה את המשפט הבא אך אסור לו להשתמש בידיים שלו: "אם אין אני לי- מי לי".

לאחר מכן, שוב בוחר המדריך מתנדב ונותן לו להעביר את המשפט: "אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו".

ומתנדב אחרון, נבחר על ידי המדריך והוא כמו המתנדב השני אינו יכול להשתמש בידיו להעברת המשפט הבא: "סייג לחוכמה- שתיקה".

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

בסיום, המדריך מסביר לחניכים כי לידיים שלנו תפקיד חשוב ביותר בהעברת המסר שאנו רוצים לומר לקהל שלנו. אם היינו מדברים בלי ידיים בכלל- סביר להניח שחלק מהדברים שהיינו אומרים- לא היו מועברים לקהל בצורה הנכונה. על אף שהם שומעים מילולית את מה שאנו אומרים, העין קולטת את התנועות שאנו עושים עם הידיים ועוזרת למח לעבד את המידע שהעברנו לקהל.

4. מבט- הרוצח:

החניכים יושבים במעגל ומורידים את הראש. המדריך עובר מאחוריהם וטופח לכולם פעם אחת על הגב, ובחר את אחד החניכים שיהיה "הרוצח" ולו הוא טופח פעמיים. לאחר שטפח לכולם על הגב, הוא אומר לחניכים להרים ראשים. מטרת הקבוצה היא לגלות מי הרוצח. הרוצח פועל על ידי קריצות ועליו לעשות זאת במסווה. מי שראה קריצה אומר "נרצחתי" (לא אומר על ידי מי) ונופל אחורה. אם אחד החניכים שלא נרצחו חושב שהוא יודע מי הרוצח הוא לוחש זאת למדריך. אם טעה – כאילו נרצח ויצא מהמשחק, אם צדק – התגלה הרוצח והמשחק הסתיים.

בסיום, המדריך מסביר לחניכים כי כלי חשוב נוסף הוא המבט. אם אתם זוכרים בפתיחה, לא הסתכלתי עליכם ולכן אתם לא הקשבתם למה שיש לי לומר. כשאני עומד מול קהל, אני צריך לתת לקהל שלי את התחושה שאני מתסכל על כל אחד ואחד בו. לכן חשוב לשמור על עיניים לקהל וחשוב מכך, עיניים לכל הקהל, כלומר לא להתרכז רק במקום אחד בקהל.

5. ביטחון עצמי- נפילת אמון.

המדריך מבקש ממספר מתנדבים לעמוד על כסאות ומשאר חברי הקבוצה, לעמוד בשני טורים קצרים לפני כל כסא. על המתנדבים לתת אמון ולבטוח בחבריהם שיתפסו אותם וליפול אחורה לתוך ידיהם.

בסיום, המדריך מסביר על הכלי הנוסף והחשוב ביותר והוא ביטחון עצמי. מה שאני משדר לקהל שלי- זה מה שהקהל שלי יקלוט. אם אני אשדר ביטחון עצמי, הקהל יקשיב לי, יסמוך עלי ועל דברי ויאמין למה שאני אומר, אבל אם אשדר ביטחון עצמי נמוך, גם אם הדברים שאמרתי יביאו לכך שמי שהקשיב לי יזכה במיליון דולר, הקהל שלי לא יסמוך על דברי ולא יאמין להם ולכן לביטחון העצמי שאני מביא איתי כשאני עומד מול קהל חשיבות עצומה.

6. הופעה/ התלהבות- צלילים:

החניכים עומדים במעגל, המדריך מבקש מחניך מסוים להתחיל לעשות צליל מסוים עם הפה/ ידיים/ רגליים מה שבא לו. לאחר מכן הוא מבקש מהחניך שעומד אחריו, להוסיף לצליל של החניך הראשון צליל נוסף שונה (על החניך הראשון להמשיך לעשות את הצליל שלו), לאחר מכן החניך הבא מוסיף צליל משלו וכו'... עד שנוצרת מוזיקה משלל קולות וצלילי כל החניכים.

בסיום, המדריך מסביר לחניכים כי הכלי האחרון הוא הופעה והתלהבות. כשאני אומר הופעה, אני לא באמת מתכוון להופעה של שירים או ריקודים אלא להופעה מבחינת לבוש. כשאני עומד מול קהל, אני רוצה להעביר לו מסר מסוים. אם אני נראה מוזנח ולא מדוגם- המסר אותו אני מעביר, נתפס כלא רציני וחשוב. חישוב אם הייתי מעביר לכם פעולות בלבוש איתו נכנסתי היום לפעולה- האם הייתם תופסים אותי ברצינות? כלי נוסף,

תנועת הנוער הלאומי בית"ר מחלקת הדרכה ארצית

הוא התלהבות- ככל שאני אראה לקהל שלי התלהבות לומר את דברי ככה הקהל שלי יתלהב לשמוע אותם.
אך אם אראה כאילו אני עושה טובה שאני עומד מול הקהל, הקהל יעשה טובה שהוא מקשיב לי.

סיום:

בקיצור, כדי לעמוד מול קהל עלי ליישם את ה- "קתימבה" קול, תנועה, ידיים, מבט, ביטחון והופעה/
התלהבות.